

[Tholstrup.]

siger, at man kan få priserne ned ved at øge importen af en hel række færdigvarer. Det glæder mig, at det ærede medlem hr. Weikop har lært dette, og jeg håber, at det ærede medlem hr. Weikop nu kan lade det gå videre til den højtærede handelsminister.

Jeg har før sagt, at vi helt kunne undvære loven om vareforsyning. Nu har vi lige hørt det ærede medlem hr. Anker Lau sige, at som loven administreres, går den nærmest ud på det modsatte af vareforsyning — og når et medlem af et af regeringspartierne siger det, må det jo være rigtigt.

Jeg har — som nævnt — før sagt, at vi helt kunne undvære denne lov. Vi er kommet så langt ud, at handelsministerens administration af denne lov er kommet i direkte modstrid med lovens formål, som kommer til udtryk i § 1. Her tales om de af de herskende ekstraordinære forhold nødvendiggjorte foranstaltninger. Dermed menes sådanne ekstraordinære forhold, som vi havde under krigen, da man ikke kunne skaffe sig de nødvendige varer udefra. Dette gælder ikke længere; praktisk taget eksisterer ikke engang grundlag for det forbehold, som jeg tog under behandlingen af samme lov i fjor om at se bort fra visse allokerede varer. Forudsætningen og dermed formålet for loven er bortfaldet.

I § 1, stk. 1, tales der om, at landet skal sikres forsyning af nødvendige varer og en ligelig fordeling af forhåndenværende varebeholdninger. Da de fleste rationeringer takket være retsforbundets energiske oplysningsarbejde nu er borte, må befolkningen selv klare den ligelige fordeling og importørerne tage sig af landets forsyning. Ikke engang begrænsning af det indenlandske forbrug har ministeren nogen mulighed for at gennemføre som helhed. Han kan nok hindre folk i at købe biler; men så bruger de jo pengene på anden måde, bl. a. bruges der herhjemme som tidligere nævnt et ganske urimeligt beløb til reparationer af gamle biler, 1 mill. kr. om dagen, påstås der. Dette beløb kunne ved fri bilimport nedbringes så stærkt, at en forøgelse af bilimporten kunne gennemføres uden nationaløkonomisk udgift. Det vil altså sige, at loven administreres stik imod sund fornuft.

I § 1, stk. 2, står der, at der ikke må foretages flere nye eller opretholdes indgreb i det normale næringsliv, end der er nødvendige for en forsvarlig løsning af foreliggende

spørgsmål af væsentlig betydning. Skal der være mening i disse linier, må loven ophøre straks.

I det følgende står der, at der bør tilstræbes en tilbagevenden til normale forhold, herunder udvidelse af frilisterne. Denne udvidelse er gået i stå, og det er gået så slet, at Danmark snart står nederst på listen over de deltagende lande.

Endvidere står der, at importreguleringen skal tilrettelægges således, at forholdene mellem færdige forbrugsvarer og råstoffer, halvfabrikata og investeringsgoder bliver således, at der skabes fornøden konkurrence. Her er meget at indhente. Frilisterne over færdigvarer er yderst beskedne, og konkurrencen søger handelsministeren at undgå.

Det sidste punkt siger, at importen skal gøres størst mulig under hensyn til betalingsbalancen. Dette sidste punkt er helt tilsidesat. Vor import i indeværende år har været 300 mill. kr. under det, der var valuta til, således at betalingsbalancen er gået den modsatte vej, således at der er blevet pumpet 300 mill. kr. mere ud i om sætningen herhjemme til forøgelse af den almindelige inflation, i stedet for at vi skulle have haft vigtige, nyttige varer hjem for nogle af pengene. Jeg skal senere komme tilbage hertil.

Tidligere har regeringspartierne sagt, at forudsætningerne for frigivelsen først måtte skabes, vi måtte først have oprettet betalingsbalancen. Det havde vi allerede nået i fjor, og det skal indrømmes, at der også er opnået visse fremskridt; men det gentages et par gange i den højtærede handelsministers fremsættelsestale, at der nu må skabes yderligere valutareserver. Altså: først siger man, at forudsætningerne er, at der skabes balance; og da balancen så er nået, laver regeringspartierne om på forudsætningerne og siger, at der skal være overskud på balancen, og at der skal opsamles reserver. Da overskuddet på betalingsbalancen er nået og betydelige reserver er skabt, laver man igen om på forudsætningerne en gang til og siger, at nu skal der skabes yderligere reserver. Det ville være rart for os at vide, hvad regeringen egentlig tilstræber af forudsætninger. Hvor store skal reserverne være?

Jeg kunne også godt lide at vide, hvordan regeringen vil skabe yderligere reserver. Det overskud, der er kommet på betalingsbalancen, har regeringen ingen som helst